

מורנו רבי נתן ב"ר נפתלי הערץ שטרנהארץ [מוהרנ"ת]

יום הסתלקותו לנגזי מרומים בעשרה בטבת שנת תר"ה.

בניו: ר' שכנא, ר' יצחק, ר' דוד צבי, ר' נחמן, ר' יוסף יונה, ומאיר (נפטר בן שחזות מארבע שנים). בתו: חנה צירל.

ספריו אשר חבר: לקוטי הלכות, לקוטי תפלות, שמות הצדיקים, קצור לקוטי מוהר"ן, לקוטי עצות, ימי מוהרנ"ת, עלים לתרופה, ומכתבי מוהרנ"ת.

וכן הוא האיש שהדפיס את כל ספרי רבנו הקדוש.

וממש נתקיים בו לא מש מתוך האהל, אהל התורה של רבנו אור האורות והיה דבוק

ומקשר אליו במסירות נפש ובבטול הרגשות.

החזיק עצמו ב"תלמיד" נאמן ומסור לרבנו בימי חי רבנו ולאחר הסתלקותו של רבנו.

וכל שיחותיו וספוריו ועניניו הכל היה סובב והולך רק על קטב זה להודיע ולפרסם גדלת קדשת מעלת רבנו זצ"ל, להודיע לבני אדם מעלותיו ולהפיץ מעינותיו חוצה וכפי שרבנו ז"ל עצמו העיד (עליו שהוא יודע ומשיג קצת מגדלת מעלתו, ושאלולא הוא לא היה נשאר מרבנו אפלו ע"ה אחד של גניזה.

מנוחתו כבוד בעיר ברסלב.

נולד בנעמירוב בט"ו בשבט דשנת תק"מ לאביו ר' נפתלי הערץ ולאמו מרת חיה לאניע.

בשנת תקנ"ג נשא לאשה את מרת אסתר שינדל בת הגאון הצדיק מוהר"ר דוד צבי אירבך שהיה רב ביותר משמונים עירות.

בחדש אלול שנת תקס"ב התקרב לרבנו ז"ל. והתבטל אליו בבטול גמור.

עבודתו בקדש: היה זהיר ביותר בשמירת זמנו - התמדתו בתורה היתה גדולה מאוד. וכן עסק רבות בעבודת השם בתפלה בהתבודדות ובחצות, בהתעוררות ובהתלהבות גדולה.

הקים את ה"קלויז" באומן, חזק רבות את כלל אנשי בשעוריו ובספריו הקדושים והיה להם כמורה דרך בעליהם בעבודת השם.

במיוחד היתה תורתו ושיחותיו בעניני "התחזקות" שעל האדם תמיד להתחזק ולא לפל, ועליו לראות תמיד את הטוב והחסדים שהשם עושה אתו.

לפני פטירתו שמעו אותו אומר "חנן המרבה לסלח" גימטריא שמו הקדוש "נתן" שזה היה מהותו הקדושה - שהשם הוא חנן ורחום.

בשנות המחלקת תקצ"ו- תקצ"ח הגלה על ידי הממשלה לנעמירוב ואחר כך חזר לברסלב שם גר עד

זכותו יגן עלינו, אמן.